

med det samtidig forelagte Forslag til Lov om Brændevinsbeskatning, og der nu igjen under Forhandlingen af det foreliggende Lovforslag i det andet Thing er blevet hentydet til Brændevins- skatten som den, der kunde yde en Kompensation for Skibsafgiften, da er det tilstrækkelig indlysende, at Forslag til Lov om Brændevinsbeskatningen vilde kræve saadanne Forarbejder, som kun paa rette Maade og i rette Omfang kunne iværksættes af Regjeringen. Det Samme gjælder i endnu høiere Grad om en Stat paa alkoholholdigt Ol, der ogsaa har været nævnt som Kompensationsstat. Som Følge heraf mener Flertallet ogsaa at burde henvise Spørgsmaalet om Kompensationens Tilvebringelse ved Hjælp af de nævnte eller andre Skatter til Regjeringens Overveielse; men dog skal det benytte Leiligheden til at fremhæve, at en Forhøjelse af Brændevinsafgiften saavel som et Skattepaalæg paa alkoholholdigt Ol formentlig vilde være ønskelig ikke blot i og for sig, men ogsaa fordi man muligvis ved Hjælp deraf vilde kunne gennemføre Reformen i andre indirekte Afgifter, der fuldt saa meget som Skibsafgiften turde trænge til at reformeres. Af Hensyn hertil vilde Flertallet ogsaa anse det for heldigt, at Spørgsmaalet om Skibsafgiften ikke løstes isoleret, men kun i Forbindelse med andre den indirekte Beskatning vedrørende Spørgsmaal. Her skal blot nævnes, at der turde være god Grund til ved samme Leilighed at optage Spørgsmaalet om en Revision af vor nu allerede 17 Aar gamle Soldtarif. Men samtidig med at fremhæve dette, finder Flertallet dog Anledning til udtrykkelig at bemærke, at denne Revision efter dets Formening ikke skal tilfigte nogen principiel Forandring i det nuværende indirekte Beskatningsystem eller hidføre en Reduktion af de indirekte Afgifter, men kun gennemføre de fornødne Lempelser i dem paa de enkelte Punkter, hvor det fra alle Sider er anerkjendt, at en virkelig Trang dertil har gjort sig gjældende.

Da Udvalgets Flertal i Genhold til Foransførte formener ikke at kunne tilraade Landsstinget at vedtage det foreliggende Lovforslag uforandret og heller ikke at kunne bringe det i en tilfredsstillende Stikkelse ved at stille Endringsforslag dertil, tillader det sig at foreslaa Landsstinget Vedtagelsen af følgende motiverede Dagsorden:

I det Landsstinget erkjender, at Spørgsmaalet om Skibsafgiftens Nedsættelse eller Ophævelse er egnet til at gøres til Gjenstand for Regjeringens Overveielse, men det dog anses rigtigst, at denne Sag ordnes i Forbindelse med andre den indirekte Beskatning vedrørende Spørgsmaal, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Mindretallet (N. Rasmussen og Lermansen) er af den Mening, at Skibsafgiften i sin nuværende Stikkelse er en uheldig, i flere Henseender ubillig og trykkende Afgift, der helst burde helt ophæves. Imidlertid vilde vi have været villige til at gaa med til en Forhandling om at ændre Lovudkastet i Retning af en delvis Nedsættelse af samme i Overensstemmelse med tidligere Lovudkast. Men da der hverken hos Udvalgets øvrige Medlemmer eller, saavidt vi have kunnet skjønne, hos Finansministeren, har viist sig nogen Tilbøjelighed til at gaa ind paa en saadan Forhandling, kunne vi, der kun udgjøre et lille Mindretal, ikke anse det for at være af nogen Nytte at fremkomme med Forslag i denne Retning. Da vi imidlertid ikke kunne tiltræde den af Flertallet foreslaaede Dagsorden, er det Gnefte, vi under disse Omstændigheder kunne gøre, at tilraade Vedtagelsen af Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra det andet Thing.

Brasch.

Dresing.

Gaffner,
Formand.Magen,
Ordfører.

Bloug.

N. Rasmussen.

Schlegel.

Lermansen.

Thygeson.